

Сега вие като ме слушате, ще кажете: кажи ни нѣщо реално! Добрѣ, да ви кажа нѣщо реално. Прѣдставете си, че азъ съмъ единъ милиардеръ и взема да подписвамъ на този единъ чекъ отъ нѣколко хиляди лева, на онзи единъ чекъ отъ нѣколко хиляди, на трети нѣколко хиляди и то все звонкови, златни, всички като излѣзете отъ тукъ, ще кажете: има смисълъ да се слушатъ такива проповѣди, тѣ сѫ нѣщо реално. Азъ казвамъ: господи, виждате ли тази пражола? Дамъ на една една пражола отъ 1000 лева, на другого 2000 лева, на трети 10,000 лева и т. н. Всички пражоли сѫ хубави, отлични Да, това нѣщо е хубаво отъ моя страна, хубаво е отъ ваша страна. Щомъ се свѣршатъ пражолите, пакъ настава първото положение на недоволство. Слѣдователно, въпросътъ седи другояче. И ние не трѣбва да се самозаблуждаваме. Любовъта е вложена вътрѣ въ човѣка и човѣкъ най-първо трѣбва самъ да прояви любовъта си. а сѫщо и другитѣ да я проявятъ. Ние сме хората, които сега трѣбва да проявимъ любовъта си къмъ Бога. Въ Писанието се вижда, че още Мойсей е заговорилъ на своя народъ: „Да възлюбишъ Господа Бога твоего.“ Христосъ като дойде, и Той потвърди този законъ. И ние казваме: всички ние трѣбва да проявимъ Божията Любовъ. Само така можемъ да имаме една наука въ свѣта. Каква наука? — Наука за дѣйствителния животъ. И тогава, всички науки прѣдъ насъ ще се оформятъ. Днешната математика сѫщо ще се оформи. Ако азъ съмъ единъ народенъ учитель, щѣхъ да кажа на единъ отъ своите ученици „Стоянчо, я ми напиши една единица!“ Какво нѣ-